

LBRIS

We know
books

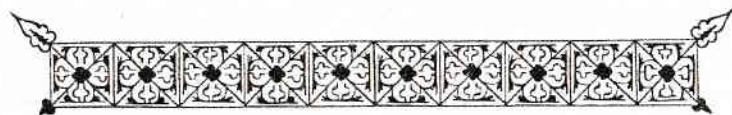
LIBERTATEA, Darul lui Dumnezeu

Traducere din limba greacă:

Pr. Ioan Ardelean

EDITURA EGUMENITA

2023

Învățături înțelepte ale Sfântului Nicolae Velimirovici

Biserica a fost întemeiată de Domnul Iisus Hristos și este inspirată de Duhul lui Dumnezeu, Care o călăuzește, pentru că Biserica reprezintă viețuirea sfântă și este ca o grădină cu copaci roditori îngrijiți. Dacă cineva se luptă împotriva viețuirii Sfinților, aceasta înseamnă că este necuvios și fărădelege. Atunci, din ce motiv să îl ascultăm pe unul ca acesta?

Domnul le-a creat pe toate cu cuvântul Lui, și de aceea toate se supun cuvântului Lui... Puterea înțeleaptă și făcătoare de bine a Creatorului conduce și călăuzește toate elementele naturii, potrivit Proniei Lui.

Când cineva este mituit înseamnă că nu este creștin. Părinții ortodocși ai Bisericii nu au cedat datorită primirii de daruri sau din cauza amenințărilor. Oferirea de daruri în probleme de credință e echivalentă cu situația lui Iuda, care L-a trădat pe Hristos pentru câțiva arginți.

Nu există priveriște mai dureroasă decât un om care, în ceasul nefericirii sale, își abandonează nădejdea lui în Dumnezeu și apelează la mijloace de scăpare opuse Legii lui Dumnezeu. Cine acționează așa, nu numai că nu reușește să schimbe împrejurările

exterioare ale vieții lui, ci de asemenea își pierde și sufletul său.

Așa-zisa libertate, care este legată de tristețe și de nefericire, nu este adevărată libertate, ci robie. Numai libertatea în Hristos este echivalentă cu bucuria de nedescris. Aceasta este pecetea adevăratei libertăți.

Tu, Doamne, Care dăruiești libertatea, fă-ne robii Tăi cât mai repede cu putință, astfel încât să încetăm să mai fim robi ai unor conducători nemilostivi!

Domnul Iisus Hristos este Creatorul nostru, este începutul răscumpărării noastre, al mântuirii, al învierii și al slavei nemuritoare...

Este cu neputință ca cineva să dezrădăcineze răul sau să semene binele fără Hristos. Pentru că fiecare rău provine de la păcat și numai El poate să ierte păcatul și numai când El iartă, atunci păcatul este dezrădăcinat. Nicio sămânță bună nu poate fi semănată fără El, pentru că El este tezaurul oricărui bine, al tuturor semințelor binelui. El este singurul Semănător al binelui pe ogorul lumii.

Mintea este cârma inimii și a voinței... Legea lui Dumnezeu este expresia voinței Lui și se află în Sfânta Scriptură și în Tradiția Sfinților Bisericii lui Dumnezeu.

Cei sănătoși sufletește pot să vadă lumina feței lui Hristos, însă nu și cei bolnavi sufletește, cei necurați la inimă și cei care nu cugetă drept...

Suntem legați de pământ prin trupul nostru pământesc, însă suntem legați și uniți cu cerul prin sufletul nostru. Suntem chiriași în colibe provizorii

și trecătoare... Cea mai mare tragedie a păcătosului este că, inconștient și fără să vrea, devine aliat al vrăjmașilor lui înșiși.

Înțelepciunea după voia lui Dumnezeu, cea din Dumnezeu, este un lucru, înțelepciunea lumească sau din lume este alt lucru. Înțelepciunea după Dumnezeu provine de la Duhul Sfânt. Dimpotrivă, înțelepciunea lumii provine de la simțuri și de la sfera materială și este o adevărată nebunie înaintea lui Dumnezeu, dacă nu este inspirată de Sfântul Duh-Dumnezeu. Orice înțelepciune lumească, călăuzită numai de simțurile trupești și independență de Duhul lui Dumnezeu, e nebunie înaintea lui Dumnezeu și a îngerilor Lui.

Lumea este înspăimântătoare pentru cel care nu cunoaște că Dumnezeu conduce lumea și că El are puterea de a o păstra în existență atâta vreme cât El dorește și să o întoarcă din nou la neexistență, atunci când El vrea. Însă, pentru cel care știe aceasta, lumea nu este înspăimântătoare. Comparată cu Hristos, lumea pământească este ca o pânză de păianjen, alcătuită din slăbiciuni.

Nu există nimic mai puternic în lume decât credința creștină.

Satana, vrăjmașul nostru nevăzut, se bucură mult de slava noastră deșartă și susține fiecare gând de slavă deșartă pe care îl avem. Acest dușman al nostru nevăzut ne face să ne ocupăm cu orice fel de lucruri de nimic și cu mișcări fără sens, numai și numai ca să ne stăpânească mintea și să ne facă să uităm motivul pentru care ne aflăm aici, pe pământ.

Vrăjmașul nevăzut ne prezintă ceea ce este fără valoare ca fiind important și ceea ce este secundar ca fiind principal, ceea ce e dăunător ca fiind folositor - numai și numai ca să ne biruiască și să ne distrugă definitiv.

Toată nenorocirea noastră în această viață provine de la faptul că nu împlinim voia Celui Care ne-a trimis în această lume. Nu îndeplinim voia Lui, pentru că nu avem iubire față de El. Pentru că cel care iubește pe cineva, acționează potrivit vocii aceleia, a celui iubit. Domnul Însuși a spus: *Dacă Mă iubiți, păziți poruncile Mele* (Ioan 14, 15).

Purtați de grijă numai cum să Îl aveți prieten pe Dumnezeu și nu vă temeți de nimic. Vedeti, Cel care vă iubește fără încetare și fără schimbare este singurul vostru prieten: Dumnezeu.

Cerurile sunt lăcașul sau casa lui Dumnezeu. Biserica lui Dumnezeu este casa lui Dumnezeu. Trupurile credincioșilor creștini sunt sălașul lui Dumnezeu. Stricăciunea trupului omenesc, slujirea păcatului, predarea în fața patimilor și alte fapte rele, toate acestea sunt atacuri împotriva sfințeniei casei lui Dumnezeu. Toate acestea constituie hulă sau blasfemie împotriva lui Dumnezeu și contra oamenilor... Să avem o râvnă mai fierbinte pentru mântuirea noastră decât are diavolul, zi și noapte, pentru distrugerea și nimicirea noastră!

Toate lucrările necredincioșilor sunt stricăcioase și vrednice de urât, rușinoase. Sunt rușinoase pentru că sunt opuse vocii lui Dumnezeu cel viu. Ateii nu pot să deosebească binele de rău, pentru că

numai sub lumina Legii lui Dumnezeu cineva poate să distingă cu exactitate ce este bine și ce este rău... Este bine ca cineva să Îl mărturisească pe Dumnezeu cu buzele lui, dar acest lucru nu este suficient. Trebuie să Îl mărturisească cu inima lui și să confirme credința lui prin faptele lui bune.

Necredincioși sunt cei care în orice fel se gândesc împotriva lui Dumnezeu și a vocii Lui, care se distrug pe ei înșiși și pe ceilalți prin faptele lor greșite. Păcătoși sunt cei care merg pe calea dorințelor lor și gândurile lor sunt potrivnice vocii lui Dumnezeu și Legii Lui...

Fericit și de trei ori fericit este omul care cu voia lui se supune vocii lui Dumnezeu, fericit este cel a cărui minte nu se gândește la nimic potrivit vocii lui Dumnezeu, iar inima lui nu dorește nimic contra vocii lui Dumnezeu...

Cei mândri sunt cei mai mari vrăjmași ai lui Dumnezeu.

Lucrările sau faptele rele provin neapărat din gândurile rele.

Un gând rău este izvorul păcatos al fiecărui păcat, pentru că înainte ca omul să spună ori să facă ceva păcatos, el se gândește la păcat. Acest gând este născător de păcat. Toate celelalte păcate sunt doar păcate-consecințe (care urmează de la sine). Cel care vrea să renunțe la faptele rele, trebuie mai întâi să dezrădăcineze gândurile rele. Cel care dorește să oprească, să astupe curgerea apei trebuie mai întâi să sece izvorul...; în acest sens, gândul nu este păcat simplu sau mic, ci este izvorul păcatului,

LIBERTATEA

We know

începutul, cauza, sămânța și rădăcina păcatului...

Doamne, Atotcunoscătorule și Atotvăzătorule, ajută-ne să ne curățim mintea și inima noastră de gânduri rele, astfel încât cuvintele și faptele noastre să fie curate și neprihănite!

Cel care face voia lui Dumnezeu va ști că învățătura lui Hristos provine de la Dumnezeu-Tatăl. Să faci voia lui Dumnezeu și să respecti poruncile Lui: aceasta este singura cheie ca să descui raiul, în care Dumnezeu Se face văzut. Aceasta este cheia ca să înțelegi Sfânta Scriptură și toate tainele Revelației dumnezeiești.

Așa precum, potrivit Proniei lui Dumnezeu, se dă putere vindecătoare minunată apei sfințite sau untdelemnului sfințit, tot așa, aceeași putere se transmite icoanelor...

Câtă vreme omul se află pe pământ, are șansa la pocăință. Amânarea pocăinței e curată nebunie... Prin păcat, omul se desparte pe sine de Dumnezeu, ridică un zid între el și izvorul oricărui bine, se înstrăinează și de îngerul lui păzitor... Nimic nu strică și nu se extinde contagios atât de mult ca păcatul. Fiecare păcat este o rană pe suflet, fiecare păcat este stricăciune și putoare. O minte abătută de la calea dumnezeiească îl conduce pe om la păcat.

Tot ce aparține lui Dumnezeu poartă pecetea nemuririi. Împărăția lui Dumnezeu e nemuritoare și veșnică.

Slava lui Dumnezeu, pacea lui Dumnezeu și bunăvoința lui Dumnezeu - acestea sunt cele trei

adevăruri despre Dumnezeu care s-au descoperit lumii de către cetele îngerilor, cu ocazia Nașterii cu trup a Mântuitorului Hristos.

Aceste trei bunătăți provin de la Dumnezeu: slava, pacea și buna voire, și cel care cunoaște aceasta nu își dorește slava omenească, ci slava care provine de la Unul și Adevăratul Dumnezeu.

Nu putem să primim bunătate nici de la oameni, nici de la mediul natural înconjurător. Bunătatea în totalitatea ei se află în Cel care este Creatorul tuturor și a sădit-o ca pe un dor sfânt în toți.

Emanuil (adică pruncul Iisus), Care S-a născut ca om în Bethleem, ne-a învățat și următoarea rugăciune către Creatorul (fragment din Rugăciunea Domnească, *Tatăl nostru*): *Facă-se voia Ta, precum în cer, așa și pe pământ.*

Dumnezeul meu, bunăvoința Ta, care este întru totul acceptată de cetele cerești pururea fericite, să domnească și între oameni, pe pământ!

Nu poate oricine să înțeleagă faptul că învățătura lui Hristos provine de la Dumnezeu. Înțelege aceasta numai cel care acționează potrivit voii Lui (a lui Hristos, Fiul lui Dumnezeu întrupat - n.trad.). O înțelege numai cel care voința lui Dumnezeu o face faptă (adică, o împlinește prin faptele sale ca om - n.trad.) și ascultă de poruncile Lui. Acesta găsește cheia pentru a deschide ușa raiului, acolo unde poate să Îl vadă pe Dumnezeu față către față. Ascultarea sau supunerea față de voia lui Dumnezeu constituie cheia înțelegerii Sfintei Scripturi și a tuturor tainelor Revelației dumnezeiești.

LEPIS | We know
 You

Cel care îl ironizează și îl batjocorește pe ostășul lipsit și flămând, îl ironizează pe împăratul lui. Cel care îl ia în râs pe omul sărac, îl batjocorește pe Creatorul lui. Dacă ai ști că Făcătorul săracului și Creatorul tău este Același, atunci nu l-ai lua în râs, nici nu ți-ai bate joc de el. Dacă ai cunoaște că săracul stă în aceeași tranșee de luptă ca și tine, atunci l-ai îmbrăca, l-ai hrăni și l-ai îmbrățișa.

Rugăciunea este minunată și folositoare în situația în care aceasta izvorăște din inima celui care se roagă. Domnul Iisus Hristos Însuși ne-a cerut să ne rugăm neîncetat, însă nu cu limba, ca să ne audă oamenii, ci cu inima noastră, ca Domnul să ne audă și să ne vadă.

Doamne, Preaînaltule și Milostive, ferește-ne de fățarnicie. Să avem frica de Tine în inima noastră. Să se roage inima noastră Ție, fără osteneală și neîncetat. Ți mulțumim și Te slăvim veșnic!

Nu este de folos a încerca cineva să dovedească prin logică și cu argumentele lui că învățătura lui Hristos provine de la Dumnezeu. Cel mai rapid și mai sigur mod pentru a înțelege cineva adevărul învățăturii lui Dumnezeu este să facă voia lui Dumnezeu, așa cum ne-a arătat Domnul Iisus Hristos. Cel care va acționa conform voii lui Dumnezeu, acela va înțelege învățătura lui Dumnezeu.

Dacă tu plângi pentru păcatele tale înaintea lui Dumnezeu, vei înțelege ce fel de mângâiere este cea de la Dumnezeu. Dacă faci milostenii, vei înțelege ce este aceea milostivirea lui Dumnezeu. Dacă te străduiești să fie pace în jurul tău, vei înțelege că meriți

să te numești fiul lui Dumnezeu. Dacă îi ierți pe oameni, vei înțelege cum Dumnezeu te iartă pe tine.

Sfântul Vasile cel Mare ne spune că este nevoie de o viață curată pentru a descoperi ceea ce este ascuns în Sfânta Scriptură. Bine este să citim Sfânta Scriptură cu regularitate și cu atenție, adică fiecare parte a ei, având frica lui Dumnezeu. Este bine ca să mergem cu regularitate la biserică și la Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie. Dumnezeu ne învață în Sfânta Scriptură tot ceea ce este bun și folositor pentru om. Mare este Dumnezeu, mari sunt și Sfinții. Bine este să ne rugăm cu credință puternică, cu nădejde, cu dragoste către Dumnezeu și El ne va ajuta. Sfântul Apostol Pavel ne învață să ne rugăm neîncetat, ca să nu ajungem la înșelare.

Ce mai vrea Domnul în plus de la noi, după ce ne învață că, făcând voia Lui, aflăm de proveniența dumnezeiască a învățăturii Lui? El vrea ca noi și practic să constatăm proveniența dumnezeiască a învățăturii Lui. El nu dorește ca noi să ne convingem într-un mod simplu, ci într-unul greu, dificil, adică nu numai ascultând învățătura Lui, ci și împlinind-o (punând-o în practică, aplicând-o în viața noastră - n.trad.). Și aceasta pentru că dacă cineva ar constata proveniența dumnezeiască a învățăturii Lui într-un mod ușor și rapid, ar avea repede îndoieli și și-ar schimba apoi ușor părerea, în vreme ce, dacă se va convinge prin intermediul unui mod dureros, în continuare nu va avea îndoieli, nici nu își va schimba ușor părerea. Din acest motiv, să ne străduim în fiecare zi să ascultăm de voia lui Dumnezeu și în

LIBERTAS

We know

felul acesta să îl cunoaștem pe Dumnezeu și învățătura Lui și astfel să ne mântuim sufletele noastre.

Atotînțeleptule Doamne, ajută-ne, cu puterea Sfântului Duh, să acționăm și să lucrăm potrivit sfintei voii Tale, să Îți mulțumim și să Te slăvim!

Prin rugăciunea către Dumnezeu și prin pocăință sinceră apropie-te de Dumnezeu și vei găsi pace și liniște și în lumea aceasta, dar și în lumea sau viața viitoare și veșnică.

Când educarea copilului este separată de învățătura lui Hristos, atunci se pierd oamenii buni.

Fără Hristos sufletul omenesc devine ateu; poporul fără Hristos devine o haită de fiare sălbatice, furioase și nesătule, școala fără El devine o sticlură cu otravă, locul de muncă fără Hristos devine locul lucrătorilor urii. De asemenea, putem să ne imaginăm că spitalele și închisorile fără prezența lui Hristos se umplu de întuneric și devin o baltă de deznădejde.

Știți între cine îi orânduiește Hristos pe cei ce caută slava și lauda oamenilor? Între necredincioși (atei)!

Cum puteți să credeți că veți primi slavă unii de la ceilalți, dar slava de la Unicul Dumnezeu nu o căutați? Așadar, dacă vreți să fiți cu Iisus Hristos, nu căutați lauda și mulțumirile oamenilor, ci ale lui Dumnezeu. Se compară lauda omenească cu răsplata dumnezeiască? Medaliile false cu slava veșnică? Desfătarea adevărată și veșnică cu cea falsă și trecătoare?

Așa cum răul este unit cu izvorul și lumina cu soarele, astfel este și viața morală cu credința. *Eu sunt Calea* (Ioan 14, 6), a spus Hristos. *Eu sunt Apa*

cea vie (Ioan 4, 11). *Eu sunt Lumina lumii* (Ioan 8, 12). Unde vom călăuzi pe copii, dacă îi ducem departe de această Cale, decât numai la distrugere? Cu ce vom adăpa noi sufletele lor însetate în afară de Apa vie? Cu apele murdare din bălți, pe care le beau animalele? Cu ce îi vom lumina pe copii în afară de această Lumină, Care este Hristos?...

Cei mai buni oameni sunt cei care își păstrează credința în Dumnezeu și respectă Legea Lui. Fiți atenți, nu există nicio altă știință pentru om în afară de știința credinței.

Am înființat școli fără credința în Dumnezeu, am avut politică fără cinste și demnitate, am avut armată fără patriotism, conducători care nu au avut binecuvântarea lui Dumnezeu. Astfel s-a abătut și distrugerea asupra statului însuși.

Hristos este aproape de fiecare dintre noi, este mai aproape și decât aerul care intră în plămânii noștri, este mai aproape și decât sângele în inima noastră. Voi să stați în fața Lui cu sfială și spălați-vă sufletele voastre prin pocăință și Îl veți vedea!

Remarci și învățături pline de inspirație *Arhimandritul Epifanie Teodoropoulos*

Sub niciun motiv Biserica nu are dreptul să îi condamne prin intermediul puterii politice pe cei care se împotrivesc hotărârilor ei. Ea poate să lupte cu ei doar prin armele duhovnicești. Libertatea conștiinței este sfântă și de neîncălcat, potrivit Legii dumnezeiești, dar și dreptului juridic omenesc.

LIBERTATEA

We know

Creștinismul și violența sunt două cuvinte diametral opuse, care se exclud reciproc și sunt potrivnice, cuvinte atât de ireconciliabile, precum cuvintele lumină și întuneric, adevăr și minciună, Hristos și satana.

Violența nu își are locul în problemele de credință. Iar cuvântul *credință* (πίστις [pistis] – în limba greacă) nu provine de la verbul *a forța*, ci de la verbul *πειθω* (pitho) – *a convinge*. Este dreptul fiecărui om să creadă ce vrea și fie să cugete drept, să mărturisească ortodox, fie să se afle în înșelare (să fie eretic – n.trad.). În cazul celor înșelați, putem să folosim numai convingerea și luminarea, iar nu violența și obligația sau forțarea.

Din volumul al doilea al cărții
Articole, studii, scrisori, p. 35

Libertatea voinței omenești este respectată și nu este încălcată nici de Dumnezeu Însuși, Care este Împăratul universului, Stăpânul și Domnul. El nu îl lasă, oare, pe om liber să aleagă binecuvântarea sau blestemul, viața sau moartea, puse în fața lui? Cine vreodată, dacă a vrut să nu se mântuiască, a avut parte de o mântuire obligatorie? De aceea, resping orice influență sau activitate obligatorie a Bisericii – al căreia sunt membru întru totul credincios – asupra libertății voinței celuiilalt, fie în cadrul dogmei, fie în domeniul moralei.

Să fie auzită, încă o dată, până la marginile nefârșite ale bolților cerești, expresia nemuritoare a Sfântului Apostol Pavel, cel de Dumnezeu inspirat:

la libertate ați fost chemați. Și să strălucească și să fie spusă pretutindeni, în lungul și în latul lumii, cuvântul prealuminat al Domnului, care răsună în toate părțile lumii până astăzi: Cel care voiește să vină după Mine... Să stăm cu evlavie și să ne unim cu acestea (să ni le însușim, asumăm, să urmăm calea arătată de aceste cuvinte – n.trad.)...

Idem, volumul al doilea, p. 71

Pe cine a obligat Domnul să Îl urmeze? Pe cine l-a forțat? Pe cine l-a obligat? *Dacă cineva vrea...*, spunea El. Și cei care L-au urmat, au făcut aceasta din proprie inițiativă și în mod liber și fără obligație și din propria lor voință. *Creștinismul și violența sunt cuvinte diametral opuse.*

Idem, volumul al doilea, p. 32

Rușine să le fie celor care sugrumă libertatea. Cu siguranță, pe astfel de prizonitori i-a avut în vedere Sfântul Ioan Gură de Aur, când îi scria diaconiței Olimpiada: „Tiranii și cei fărădelege au biruit asemănarea și neomenia tâlharilor și a barbarilor... căci ei au predat foamei și morții pe mulți monahi și cete de fecioare... Pe cei nevinovați i-au băgat în închisori pregătite pentru ei... Tiranii sunt colaboratori ai satanei”. Cu adevărat, niște caracterizări extraordinare!

Idem, volumul al patrulea, pp. 127-128

Puternicii lumii organizează conferințe peste conferințe și întâlniri peste întâlniri pentru pace.